

Ο ΝΟΥΜΑΣ

ΒΓΑΙΝΕΙ ΚΑΘΕ ΣΑΒΑΤΟ

Ίδιοκτήτης : Δ. Π. ΤΑΓΚΟΠΟΥΛΟΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ : στο «ΑΚΑΔΗΜΑ ΓΚΟ ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟ»

Όδός 'Ακαδημίας 40

Συνταρομή χρονιάτικη : Δρ. 20.

Βρίσκεται σε όλα τα κιόσκια και πουλιέται 40 λεπτά το φύλλο.

‘Από σήμερα ο «Νουμάς» θα βγαίνει με 16 δεκάξη σελίδες και θα πονλιέται λεπτά ΣΑΡΑΝΤΑ το κάθε φύλλο στο ‘Ακαδημαϊκό βιβλιοπωλείο (όδός ‘Ακαδημίας 40) και σ’ όλα τα κιόσκια.

είταν ξαπλωμένη στο στρώμα και μιὰ απαλόχρωμη γλυκύτατη άχτίνα γλυστρώντας άπ’ τή μισανοιγμένη πόρτα έπεφτε στο πρόσωπό της. Μά τί νά τήν κάνη; Δέν τήν ένοιωθε πιά.

Τόν άλλο χειμώνα στο πρώτο κρύο ο Παπαφώτης πηγαίνοντας πρωί-πρωί στην έκκλησιά τυλίχτηκε σ’ ένα καινούργιο μποξά. ‘Όσοι τόν έδλεπαν στο δρόμο κάτι ψιθύριζαν μεταξύ τους, και κάποιος άντι νά τόν καμαρώνη σαν καινούριος ποΰταν, τούρριχνε κάπου κάπου μιὰ ματιά πονεμένη χαϊδεύοντάς τον άπλά. Είταν το δώρο της γειτόνισσας πού πριν πεθάνη είχε γράψει με το χέρι του συμβολαιογράφου. — ‘Το σαντοουκι μου, το καντηλέρι μου, το στρώμα μου και ό,τι άλλο βρεθίη στο φτωχικό μου, νά πουληθίη γιά ν’ αγοράζη ο Παπαφώτης ένα καινούργιο μποξά.»

ΜΗΤΕΡ ΠΕΡΡΩΤΗ

ΟΤΙ ΘΕΛΕΤΕ

—Και γιά τήν πολιτική κατάσταση λίγα λόγια σε τούτη δύ τή στήλη, γιατί περισσότερα δέν της άξίζουνε: «Βρουκιλίκιασε λοιπόν, πού λέτ’ άδέρφια, ή μακάρια έποχή του άείμνηστου Δεληγιάνη, γαρνιρισμένη και με λίγη τρομοκρατία. Σανίδα και κουμπούρα. ‘Η ‘Ελλάδα έσωτερικώς γύρισε πενήντα χρόνια πίσω. ‘Εξωτερικώς—0000, και έχει ο Θεός!

—Συσταίνουμε τήν ‘Αλήθεια του κ. Α. Τσουκαλά. ‘Αλήθεια όνομα και πράμα. ‘Η προμήθεια του σίτου, το ζήτημα του οίνοπνεύματος κι άλλα κι άλλα, ξετάζονται με παληκαριά και με ειλικρίνεια. Κρίμα μονάχα πού ή ‘Αλήθεια δέν ακολουθεί και τή γλωσσική αλήθεια; γιά νά τήν καταλαβαίνει κι ο κόσμος.

—Το Μαργαρίτι της κ. Ιουλίας Περόκη, θα τυπωθεί στο έρχόμενο φύλλο.

ΞΕΝΟΠΟΥΛΙΚΟΣ ΚΑΘΡΕΦΤΗΣ

Πρός τόν κ. Δ. Π. Ταγκόπουλο, έκδότη του «Νουμά».

«Δυνάμει του περί τύπου Νόμου» και δίχως ψευτοάντι (το «άντι» παρακαλώ νά κρατηθίη γιά τόν έντιμο κ. Γ.ρ. Ξερόπουλο και τούς όμοιους του), άπαιτώ νά δηλωθίη:

α) Πώς είναι ψέμα πώς έγραφα ποτέ κριτική στο «Νουμά» γιά έργο του κ. Ξ.(1)

β) Γράφει ψέμα ο κ. Ξ. γράφοντας; πώς «δέν άσχο-λήθηκε καθόλου με τή σοφολογιότητά μου».(2)

γ) Ψέμα επίσης πώς έγω «τόν άναγνώρισα γιά κορυφή στην τέχνη του», και τόν προκάλώ νά το δείξη φανερά πού το έχω γραμμένο. Έξόν αν πήρε στα σοβαρά ένα κοπιμένο ιδιωτικό γραμμένο κοροϊδευτικά στην άρχαία, ή το αὐτολιβάνισμα πού τρίβοντάς του στη μούρη το ξανάγραφα κάποτε πού βγήκε, κακόπιστα πάντα, νά χρίζη μαλλιαρούς και μη μαλλιαρούς άνάλογα με το συφεροντάκι του(3).

δ) ‘Ω κακοπιστία! Ξερόπουλος (4) τόνομά σου! Βρίξει κιόλα κακόπιστους τούς άλλους ο έντιμότατος, ένώ έχει δηλώσει με τήν ύπογραφή του πώς όχι «άσ-θρο» παρά έργο δημιουργικό (5) θα τύπωνε στη γλώσσα του Μιστριώτη, φτάνει νά τόν πλερώνανε. Και δέν μπορεί νά πη πώς τα βιβλία τα μεταφρασμένα στη βιβλιοθήκη του Μαρασλή, αν είτανε μεταφρασμένα όπως πρέπει, δέ θάκανε γιά τή φιλολογική μας τή γλώσσα χίλιες φορές δημιουργικότερα παρά τα «φτωχά» (8) και σαν κακομεταφρασμένα μυθιστορη-

1) «Βρίστηκαν ός τώρα στο «Νουμά» όλα μου τα έργα, και τα φιλολογικά και τα θεατρικά, κι από... κι από... κι από τόν Ποριώτη». — Γ.ρ. ΞΕΝΟΠΟΥΛΟΣ, «Νουμάς», άρ. 585, σελ. 37.

2) Βλέπε παραπάνω, και άριθ.586 του «Νουμά», ολάκερη σελ. 53.

3) «‘Η πρώτη σελίς περιοδικού, τήν όποιαν έτίμησαν ως τώρα άριστοί των έλληνικών γραμμάτων». — Γ.ρ. Ξ., ‘Α-δηναι», 18 Φεβρ. 1910.

4) ‘Ενός των άριστέων τούτων έσοχον άληθώς διήγημα έ-δημοσιεύθη εις τήν πρώτην έκείνην σελίδα». — Γράμμα με τίτλο (βαλμένο από τόν κ. Πάπ): «Γλωσσικαί ‘Αναγου-λαι», στην ‘Αδηναι», 20 Φεβρ. 1910, όπου ο Ποριώτης βεβαιώνει πως στη μεταφραστική του δουλειά πήρε μαθήματα μαλλιαροσύνης και από τόν «άριστέα διηγηματογρά-φον», όπως ονομάζει τόν έαυτό του ο κ. Γ.ρ. Ξ.

4) Παρβλ. ‘Ούτε είπα πώς ο Ψυχάρης γράφει Φτώμα». — Γ.ρ. Ξ., «Νουμάς», 585, σελ. 38. Το είπε όμως στη «Δι-άπλαση», 20 Φεβρ. 1916, σελ. 95 ο κ. ΦΑΙΔΩΝ (Γ.ρ. Ξ.): «Μην κάνετε τής υπερβολές πού κάνουν μερικοί άκαλαίσθη-τροι και τα χαλούν όλα». Και τα παραδείγματά του είναι «ψευτόνομα, κατατόπι, χερσόγραφο, ματογιατρός, ξεκατί-σρωτος θυμός, φτώμα, αίσθημα, πληχικός, άκαλαίσθητος». ‘Ετσι κάνανε και τα τσιράκια του Μιστριώτη τα «Παλιο-κουβέντας, Κεχομπάρα» κλπ.

5) «‘Ασε νά μου ανάθεση καμιά φορά ο Μαρασλής καμ-μιά μετάφραση, και τότες νά ίδις και υπερκίθαρεύουσα πού δέν τήν έγραψε ούτε ο Μιστριώτης». — Γ.ρ. Ξ. «Νου-μάς», άρ. 226 του 1906, σελ. 7.